

Sogneprest i Sollia avskjediget i nåde. 1934.

<h1>Smaalenes Social-Demokrat.</h1>			
Nr. 198	Utkommer alle hverdage	Tirsdag den 28 august 1934.	Redaktør P. Moe-Johansen. 29. årg.

En fin tjener i
Herrens vingård.

Sognepresten som fikk »avsked i
nåde« og 4500 kr. i årlig pensjon.

(AP) Da avskjedigelsen av sognepresten til Sollia Egede Nissen som blev foretatt i statsråd i forrige uke har vakt adskillig opsikt har Arbeidernes Pressekontor hatt en samtale med overrettsakfører Gulbrand Bergsjø som på vegne av menighetsrådet i Sollia har ført aksjonen for å få fjernet sognepresten fra bygda.

— Jeg hadde oprinnelig tenkt, svarer overrettsakføreren ikke å meddele pressen detaljene i denne motbydelige sak. Men eftersom grunnen til sogneprestens «avskjed i nåde» allerede er omtalt i en rekke aviser og naturligvis har vakt adskillig opsikt, finner jeg nu at saken er av såvidt stor offentlig interesse at alle kort bør legges på bordet. Ingen part, undtagen sognepresten selv, blir skadelidende ved det. Det var nuværende formann i menighetsrådet i Sollia, bygdas ordfører, som først fremkom med anmodning til departementet om å bli kvitt sognepresten. Hele hans

ferd og optræden hadde i længere tid vært slik at hun ikke lenger kunde være bekjent av å ha han som sogneprest. Han hadde ved sin opførsel og sine mange merkelige pengetransaksjoner vakt hele bygdas motvilje og forargelse, og det var et samstemmig krav om såsnart som bare mulig å få ham fjernet. Bygdas folk henvendte sig så til mig og ba mig skaffe de nødvendige erklæringer fra menigheten om sogneprestens forhold og forelegge disse for departementet slik at det skulde ha det nødvendige bevismateriale for å bli mannen kvitt.

— Hvad går så disse erklæringer ut på?

— I korthet viser de at sognepresten allerede for lenge siden og uten pardon skulde vært fjernet. Her har jeg foran mig f. eks. en erklæring fra lærer og kirkesanger E. Vågan. Han har solgt en ko til sognepresten for 280 kr. — men ikke fått et øre utbetalt.

Da han gikk på for å få sine penger, fikk han istedenfor kontanter en motregning for undervisning som sognepresten hadde gitt Vågans sønn. Presten hadde lovet å gi denne undervisning gratis, og først nu halvannet år efterat undervisningen var gitt — kommer han pludselig med en hel kunstig motregning. Da kirkesangeren ikke vilde finne sig i dette, fremkom sognepresten med åpenbare trusler om at han burde passe sig fordi «kirkesangerens stilling ligger helt i min hånd».

Forliksrådets formann i bygda, Harald E. Nergård som samtidig er overformynder og formann i skolestyret samt prestens medhjelper sier at hvor ondt det enn gjør ham, må han erklære at «sognepresten er uhøvisk på alle

sett og vis og mislikt av menighe-
ten. Jeg vet at sognepresten har
optrådt uredelig overfor A.s. Sol-
lia Handelsforening. Han skyld-
te denne forretning godt og vel
1000 kr. for matvarer. Også her
optrådte han med fusk og fanteri.
Han erklærte nemlig at han ville
transportere sin lønn som skulde
heves hos skattefogden over til
handelslaget. Han var imidlertid
selv vidende om at en slik over-
transportering ikke er rettslig
til skattefogden og erklærer at
han ikke vil stå ved sin transport.
bindende, og han går så like hen
På denne måte blev handelsfor-
eningen i første omgang ført bak
lyset. Først lenge efter fikk for-
retningen sine penge.

Odvar Helgesen opplyser at mens
sognepresten kjørte i et begravel-
sesfølge på vei til kirken drakk
han flere gange av en brenne-
vinsflaske. Det gjorde et meget
forstemmende inntrykk — i ser-
deleshet da presten satt i samme
bil som kisten var plasert på.

Andre erklæringer sier åpent at man ikke kan stole på prestens ord. Han er upålitelig, opfarende og ikke særlig nøieregnende med hvilke ord og uttrykk han bruker når han skal sjikanere folk. Overfor et par menn i bygda har han drevet en systematisk og ondartet personforfølgelse.

Som man ser var det ikke uten grunn bygda ville bli kvitt denne Herrens tjener. Tiltross for alle disse erklæringer som jeg fremla fra bygdas mest kjente troverdige menn, viste departementet sig meget uvillig til å gripe inn. Jeg måtte åpent true med at hvis ikke Egede Nissen blev fjernet fra sitt embede, ville jeg gå til offentligheten med saken. Først da begynte ekspedisjonssjef Oftenes å forstå at noe måtte gjøres. Han hadde hele tiden hevdet at det var en meget vanskelig affære og avsette en embedsmann og han kviet sig for overhodet å gjøre noe. Det er intet mindre enn en

skandale at grunnlovens § 22 om embedsmenns uavsettelighet skal opfattes på en slik måte at en sogneprest som denne skal kunne opføre sig som han vil og krenke og forarge en hel bygd utenat departementet skal våge å gripe inn. Nu har altså sognepresten fått «avskjed i nåde». Han er bevilget invalidepensjon — en pensjon som er høyere enn den almindelige pensjon som gis ved opnådd aldersgrense og som beløper sig til henved 4500 kr. pr. år. Det ser altså ut til at staten skal bli nødt til å betale sogneprest Egede Nissen 4—5000 kroner årlig så lenge han finner det for godt å opføre sig slik at han må ansees uskikket og uverdigg til å bekle et embede.

Jeg har, slutter o.r.sakfører

Gulbrand Bergsjø nu gjort mitt. Jeg har fått ham fjernet fra Sol-
lia. Det er jo ikke utenkelig at
departementet, når sognepresten
er blitt helbredet for sin «over-
nervøsitet» som man så smukt
kaller hans mangel på redelighet
— atter vil prøve å plasere ham i
et nytt embede. Men det får vi
håpe ikke skjer. En slik mann må
staten kunne putte inn som
kopist på et av sine kontorer slik
at han kan gjøre noen nytte for
den lønn han oppebærer og slik
at han gis minst mulig anledning
til å utfolde sine høist eiendom-
melige personlige anlegg.
